

สำเนา
เลขรับ ๒๐๙๑๖/๒๕๕๕ วันที่ ๒๘ พ.ย. ๒๕๕๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๓๒๐๒๗

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง กรอบการเจรจาของประเทศไทยสำหรับการประชุมกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๑๘ และกรอบการเจรจาของประเทศไทยสำหรับการประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ ๘

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย กรอบการเจรจา จำนวน ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบให้เสนอกรอบการเจรจาของประเทศไทย สำหรับการประชุมกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๑๘ และกรอบการเจรจาของประเทศไทยสำหรับการประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ ๘ เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอกรอบการเจรจา ดังกล่าว จำนวน ๒ ฉบับ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภา ให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙
โทรสาร ๐ ๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ปวีณา พิมพ์
วิมล ทาน
ตรวจ

(ร่าง) กรอบการเจรจาของประเทศไทย

สืบเนื่องการประชุมกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๑๘

๑. ข้อเท็จจริง

- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศ ในด้านสิ่งแวดล้อม (Multilateral Environment Agreement-MEA) ที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อนโยบาย และการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับประเทศและระหว่าง ประเทศในปัจจุบัน เนื่องจากทุกประเทศได้ตระหนักว่าปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีอิทธิพล ต่อวิถีการเกษตรอย่างรุนแรงต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

- ประเทศไทยลงนามในอนุสัญญาฯ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้สัตยาบันเมื่อ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยมีสถานะเป็น ประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ หรือประเทศกำลังพัฒนา ที่จะได้รับประโยชน์จากการเข้าเป็นภาคีคือการได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน เทคโนโลยี วิชาการในการจัดการและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศร่วมกับประชาคมโลก

- ไทยได้ให้ความร่วมมือกับประชาคมโลกในการจัดการกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และได้ร่วมเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจหลายวาระ รวมถึงมีนโยบาย แผนงาน และ มาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการดำเนินการภายในประเทศด้วยความสมัครใจ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกของผู้ขึ้นบรรยากาศ และการปรับตัวต่อผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของการเจรจา

เพื่อให้เกิดข้อตกลงที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย โดยคำนึงถึงหลักการของอนุสัญญาฯ ทั้งนี้ เพื่อให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์สูงสุดของอนุสัญญาฯ กล่าวคือ การบรรลุถึงการรักษาระดับความเข้มข้นของก๊าซ เรือนกระจกในบรรยากาศให้คงที่ อยู่ในระดับที่ปลอดภัยจากการแทรกแซงจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เป็น อันตรายต่อระบบภูมิอากาศ การรักษาระดับดังกล่าว ต้องดำเนินการในระยะยาวเพียงพอที่จะให้ระบบ นิเวศปรับตัว โดยไม่คุกคามต่อการผลิตอาหารของ มนุษย์และการพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างยั่งยืน

๒. กรอบการเจรจา

๒.๑ หลักการ

๒.๑.๑ ประเทศไทยในฐานะรัฐภาคีของอนุสัญญาฯ จะสนับสนุนการเจรจาที่กำลังดำเนินอยู่ ภายใต้อนุสัญญาฯ โดยจะเข้าร่วมการเจรจาพหุภาคีด้วยความเชื่อมั่นในกระบวนการของสหประชาชาติ โดย จะคำนึงถึงผลประโยชน์และบริบทที่เหมาะสมของประเทศ

๒.๑.๒ มุ่งหวังให้รัฐภาคีระดับการดำเนินงานตามพันธกรณี เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของ อนุสัญญาฯ และพิธีสารเกียวโต โดยสนับสนุนให้กระบวนการเจรจابرลุข้อตกลงที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legally-binding agreement) ในกรอบของ Long-term Cooperation Action (LCA) และประเทศไทย ยินดีที่ข้อตกลงใหม่จะเป็นรูปแบบ ของพิธีสาร ตราสารระหว่างประเทศ หรือ ข้อตัดสินใจที่มีข้อผูกพันตาม กฎหมาย

๒.๑.๓ ยืนยันหลักการสำคัญ ได้แก่ หลักการของความเป็นธรรม (Equity) ความรับผิดชอบร่วมกัน ในระดับที่แตกต่างโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละประเทศ (Common but Differentiated Responsibilities and Respective Capabilities) การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) การขจัดความยากจน (Poverty Eradication) รวมถึงหลักการเข้าถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างเป็นธรรม

(Equitable access to sustainable development) และหลักการสากลอื่นๆ ที่สอดคล้องกับพันธกรณี
ของอนุสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคี

๒.๒ สารระสำคัญและขอบเขตการเจรจา

๒.๒.๑ สนับสนุนกระบวนการเจรจา ในแนวทางการดำเนินงานร่วมกันภายใต้ Durban Platform ที่เป็นผลลัพธ์ของคณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วยความร่วมมือระยะยาวภายใต้อนุสัญญาฯ และ คณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วยพันธกรณีต่อเนื่องสำหรับประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ภายใต้พิธีสารเกียวโต และ Long-term Cooperative Action ภายใต้อนุสัญญาฯ ซึ่งยืนยันสาระสำคัญของการดำเนินงานภายใต้ ข้อตกลงแคนคูน (Cancun Agreements) ที่ได้รับการรับรองโดยที่ประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๑๖ และ สมัยที่ ๑๗ และที่ประชุมภาคีพิธีสารเกียวโต ครั้งที่ ๖ ในประเด็นต่างๆ

๒.๒.๒ สนับสนุนการเจรจาอย่างเข้มข้นและประสานประโยชน์ในการประชุม Ad hoc Working Group on Long-term Cooperation Action - AWG-LCA เพื่อให้สามารถมีข้อยุติที่ทุกฝ่าย สามารถยอมรับได้ ภายในที่ประชุมสมัชชารัฐภาคีสมัยที่ ๑๘ นี้ เพื่อให้ประชาคมระหว่างประเทศสามารถ หาทางออกร่วมกันภายในแนวทาง Durban Platform ในการเพิ่มระดับปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจก (ambition) ภายในปี ๒๕๖๓ และวิสัยทัศน์ (vision) ในการสร้างความร่วมมือภายใต้อนุสัญญาฯ อย่าง ยั่งยืน ภายหลังปี ๒๕๖๓

๒.๒.๓ เน้นย้ำให้ประเทศที่พัฒนาแล้วสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในด้านการเงินและการ ลงทุนการเสริมสร้าง ถ่างทอด และพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยี รวมทั้งการขจัดอุปสรรคในการ เข้าถึงและการใช้เทคโนโลยี และการเสริมสร้างสมรรถนะของบุคลากร ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ ประเทศกำลังพัฒนาสามารถปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสามารถ ดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมด้วยความสมัครใจโดยอยู่บนพื้นฐานความสามารถและ บริบทของแต่ละประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะต้องให้ความสำคัญระหว่างการลดก๊าซเรือนกระจก กับการปรับตัวอย่างเท่าเทียมกัน

๒.๒.๔ เน้นย้ำพันธกรณีของประเทศพัฒนาแล้วที่จะต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อย่างมีนัยสำคัญ โดยให้เป็นพันธกรณีที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legally binding commitments) และ ภารกิจระดับของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอดีต ทั้งนี้ ควรสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติ การบาหลิ (Bali Action Plan) ที่กำหนดให้ใช้กลไกตลาดและกลไกอื่นๆ ที่มีใช้กลไกตลาด รวมทั้งควรให้ความ ยึดหยุ่นสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการเลือกใช้กลไกต่างๆ

๒.๒.๕ ในการลดก๊าซเรือนกระจก ประเทศพัฒนาแล้วต้องเป็นผู้นำในการดำเนินการเพื่อ บรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานของหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่าง เนื่องจากก่อนปี 2020 ไม่มีกลไกอื่นที่มีผลบังคับการลดก๊าซเรือนกระจกได้ในระดับที่เพียงพอ จึงควรกำหนดเป้าหมายการลดการ ปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นช่วงตัวเลข (Range) ตามข้อเสนอในรายงานรายงานสถานการณ์การ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ฉบับที่ ๔ และข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบัน

๒.๒.๖ การดำเนินการเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศกำลังพัฒนาจะเป็นความสมัครใจ และขึ้นอยู่กับบริบทของประเทศ และการสนับสนุนของประเทศพัฒนาแล้ว โดยประเทศพัฒนาแล้ว ดำเนินการตามพันธกรณีอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการให้การสนับสนุนทางการเงินและการพัฒนาและ ถ่างทอดเทคโนโลยีต่อประเทศกำลังพัฒนาเพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถดำเนินงานลดก๊าซเรือน กระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๗ การใช้มาตรการใดๆในการแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน และไม่ควรมุ่งมาเป็นเหตุผลในการกีดกันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม

๒.๒.๘ สนับสนุนข้อเสนอหรือข้อตกลงเรื่องการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและการทำให้ป่าเสื่อมโทรมในประเทศกำลังพัฒนา ที่จะช่วยเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศและสนับสนุนการดำเนินการด้านต่าง ๆ ในการอนุรักษ์ป่าไม้ การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และการเพิ่มพื้นที่ป่าเพื่อการกักเก็บคาร์บอนและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคป่าไม้ รวมถึงการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่สอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศ

๒.๒.๙ ภาคเกษตรเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญ ในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การพัฒนาชนบทและการลดความยากจน ตลอดจนเป็นวิถีชีวิตของคนไทย จึงจำเป็นต้องได้รับการปกป้อง จากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ดังนั้นการดำเนินมาตรการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศต่อภาคเกษตรจะต้องคำนึงถึงความสำคัญดังกล่าวเป็นลำดับแรก

๒.๒.๑๐ ประเทศไทยสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน และตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยควรได้รับการสนับสนุนด้านการเงิน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสนับสนุนที่จำเป็นอื่นๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการลดผลกระทบจากทั้งทางตรงและทางอ้อมของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศต่อภาคเกษตร ทั้งนี้ ขอให้ประเด็นภาคการเกษตรเน้นไปยังการปรับตัว (adaptation) เป็นหลัก รวมทั้งคำนึงถึงประเด็นของความมั่นคงทางอาหารด้วย

๒.๒.๑๑ การดำเนินงานหรือข้อเจรจาใดๆ เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินและป่าไม้ ต้องคำนึงถึงบริการทางระบบนิเวศ (Ecosystem services) ของที่ดิน ป่าไม้และพื้นที่ชุ่มน้ำด้วย

๒.๒.๑๒ ไทยยังคงเห็นความสำคัญของโครงการความร่วมมือในด้านการปรับตัว (Adaptation) และในฐานะที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีรายได้ปานกลาง (middle income) และมีประสบการณ์ในการดำเนินงานในหลายสาขา ไทยพร้อมที่จะเป็นประเทศที่ประสานความช่วยเหลือไปยังประเทศกำลังพัฒนา ที่มีรายได้น้อย และประเทศพัฒนาน้อยที่สุดได้ (Least Developed Countries – LDC)

๒.๒.๑๓ ไทยยังคงต้องการรับการสนับสนุนทางการเงิน และการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี ทั้งในกรอบทวิภาคี อนุภูมิภาค ภูมิภาค และกรอบอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ หากมีข้อเจรจาใดที่นอกเหนือจากกรอบการเจรจານี้ และไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legally binding) ต่อประเทศไทย ให้เป็นดุลยพินิจของหัวหน้าคณะผู้แทนตามที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี

(ร่าง) กรอบการเจรจาของประเทศไทยสำหรับการประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ ๘

๑. บทนำ

รายละเอียดและภูมิหลังของการเจรจา

พิธีสารเกียวโตเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันทางกฎหมายภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พิธีสารฯ ได้รับการรับรองในที่ประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ ๓ เมื่อปี ๒๕๔๐ ณ เมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น ประเทศไทยในฐานะรัฐภาคีของอนุสัญญาฯ ได้ให้สัตยาบันต่อพิธีสารฯ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๕ เพื่อเข้าร่วมเป็นภาคีของพิธีสารฯ พิธีสารฯ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

สาระสำคัญของพิธีสารเกียวโต คือ การกำหนดเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ของอนุสัญญาฯ หรือประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่เป็นภาคีของพิธีสารฯ โดยมีเป้าหมายโดยรวมคือ การรักษาระดับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศในภาคผนวกที่ ๑ให้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าปริมาณการปล่อยในปี ๒๕๓๓ (ค.ศ. ๑๙๙๐) อย่างน้อยร้อยละ ๕ โดยประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ต้องดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายภายในช่วงพันธกรณีที่ ๑ คือระหว่างปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕ (ค.ศ. ๒๐๐๘ - ๒๐๑๒)

เนื่องจากช่วงพันธกรณีที่ ๑ ของพิธีสารฯ จะสิ้นสุดในปี ๒๕๕๕ ที่ประชุมรัฐภาคีพิธีสารฯ สมัยที่ ๑ เมื่อปี ๒๕๔๘ ได้จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วยพันธกรณีต่อเนื่องสำหรับประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ภายใต้พิธีสารเกียวโต เพื่อหารือในรายละเอียดของช่วงพันธกรณีถัดไปสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วภายใต้พิธีสารฯ โดยเมื่อการประชุมรัฐภาคีพิธีสารฯ สมัยที่ ๗ เมื่อปี ๒๕๕๔ ที่ประชุมฯ ได้เห็นชอบให้ช่วงพันธกรณีที่ ๒ เริ่มขึ้นในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ และรับทราบข้อเสนอของคณะทำงานเฉพาะกิจฯ ในการปรับแก้พิธีสารฯ การปรับแก้ภาคผนวก A ว่าด้วยชนิดของก๊าซเรือนกระจกที่กำหนดให้มีการลด โดยให้เพิ่มก๊าซไนโตรเจนไตรฟลูออไรด์ (Nitrogen Trifluoride - NF3) และภาคผนวก B ว่าด้วยการกำหนดเป้าหมายการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยคาดว่าจะมีการรับรองการแก้ไขพิธีสารฯ ในที่ประชุมรัฐภาคีพิธีสารฯ สมัยที่ ๘ ในระหว่างวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ถึง ๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ณ กรุงโตเกียว รัฐกาตาร์

ข้อเท็จจริง

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ ที่เป็นประเทศกำลังพัฒนามีรายได้ปานกลาง และจำเป็นต้องเปิดกว้างทางเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาสวัสดิภาพของสังคมโดยเฉพาะการขจัดความยากจนเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือกับประชาคมระหว่างประเทศในการจัดการกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยมีนโยบาย แผน และมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการดำเนินการภายในประเทศโดยสมัครใจ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศ และการปรับตัวต่อผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง

๓. ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ฉบับที่ ๔ (Fourth Assessment Report - AR4) ของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change - IPCC) สามารถเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินงานของประชาคมโลกเพื่อจัดการกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. แม้ว่าประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ เช่นประเทศไทยจะยังไม่มีพันธกรณีโดยตรงในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้พิธีสารฯ แต่ก็สามารถมีส่วนช่วยให้ประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกให้บรรลุตามเป้าหมายผ่านทางกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development

Mechanism – CDM) ภายใต้พิธีสารฯ กล่าวคือ ประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ที่มีพันธกรณีภายใต้พิธีสารฯ จะไม่ลงทุนในโครงการที่ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ และนำปริมาณก๊าซที่ลดในโครงการฯ มาคำนวณเป็นปริมาณการลดก๊าซของประเทศตนได้

๕. การดำเนินการตามพันธกรณีของประเทศในผนวกที่ ๑ ภายใต้พิธีสารฯ จึงส่งผลดีทางอ้อมต่อประเทศไทย ในรูปแบบของโครงการที่มีส่วนช่วยลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น หรือการลงทุนระหว่างประเทศของภาคเอกชนจากประเทศที่พัฒนาแล้วจะเน้นในกิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการตามพันธกรณีของประเทศที่พัฒนาแล้วมากขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกที่กำหนดไว้ในพิธีสารเกียวโต

วัตถุประสงค์ของการเจรจา

เพื่อให้ข้อตกลงที่มีผลผูกพันทางกฎหมายในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศในภาคผนวกที่ ๑ หรือประเทศพัฒนาแล้ว เกิดช่วงพันธกรณีที่ ๒ ภายใต้พิธีสารฯ และมีผลบังคับใช้โดยเร็ว ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์สูงสุดของอนุสัญญาฯ กล่าวคือ การรักษาระดับความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในบรรยากาศให้คงที่อยู่ในระดับที่ปลอดภัยจากการแทรกแซงจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เป็นอันตรายต่อระบบภูมิอากาศ การรักษาระดับดังกล่าว ต้องดำเนินการในระยะเวลายาวพอที่จะให้ระบบนิเวศปรับตัว โดยไม่คุกคามต่อการผลิตอาหารของมนุษย์และการพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นไปได้อย่างยั่งยืน

๒. กรอบการเจรจา

๒.๑ หลักการ

๒.๑.๑ ในฐานะรัฐภาคีของพิธีสารฯ ประเทศไทยสนับสนุนการเจรจาที่กำลังดำเนินอยู่ภายใต้พิธีสารฯ โดยจะเข้าร่วมเจรจาทุกภาคีโดยเชื่อมั่นในกระบวนการของสหประชาชาติ และจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ

๒.๑.๒ ยืนยันหลักการสำคัญ ได้แก่ หลักการของความเป็นธรรม (Equity) ความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกันโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละประเทศ (Common but Differentiated Responsibilities and Respective Capabilities) การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) การขจัดความยากจน (Poverty Eradication) รวมถึงหลักการเข้าถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างเป็นธรรม (Equitable access to sustainable development) และหลักการสากลอื่นๆ ที่สอดคล้องกับพันธกรณีตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคี

๒.๒ สาระสำคัญและขอบเขตการเจรจา

๒.๒.๑ สนับสนุนให้พันธกรณีของประเทศภาคผนวกที่ ๑ ในช่วงพันธกรณีที่ ๒ เป็นพันธกรณีที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย และมีผลบังคับใช้โดยเร็ว โดยอาจให้มีผลบังคับใช้ไปพลางก่อน เพื่อมิให้เกิดช่องว่างระหว่างช่วงพันธกรณีที่ ๑ และ ๒

๒.๒.๒ เน้นย้ำพันธกรณีของประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ที่จะต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างมีนัยสำคัญ

๒.๒.๓ เรียกร้องให้ประเทศในภาคผนวกที่ ๑ เพิ่มระดับเป้าหมายการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยคำนึงถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ฉบับที่ ๔ และข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นปัจจุบัน

๒.๒.๔ สนับสนุนให้โครงการใช้กลไกที่ยืดหยุ่นภายใต้พิธีสารฯ รวมทั้งเน้นให้มีการสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา

๒.๒.๕ สนับสนุนแนวทางของคณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วยพันธกรณีต่อเนื่องสำหรับประเทศ

ในภาคผนวกที่ ๑ ในการปรับแก้พิธีสารฯ การปรับแก้ภาคผนวก A ว่าด้วยชนิดของก๊าซเรือนกระจกที่ภาค ๑ ให้มีการลด โดยให้เพิ่มก๊าซไนโตรเจน ไตรฟลูออไรด์ (Nitrogen Trifluoride – NF₃) และภาคผนวก B ว่าด้วยการกำหนดเป้าหมายการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ทั้งนี้ หากมีข้อเจรจาใดที่นอกเหนือจากกรอบการเจรจານี้ และไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legally binding) ต่อประเทศไทย ให้เป็นดุลยพินิจของหัวหน้าคณะผู้แทนไทยตามที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี

๓. ผลที่ไทยคาดว่าจะได้รับจากการเจรจา

ประเทศไทยในภาคผนวกที่ ๑ ปฏิบัติตามและดำเนินการตามพันธกรณีในช่วงพันธกรณีที่ ๒ ภายใต้พิธีสารฯ เพื่อให้เกิดการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ โดยคงการลงทุนในโครงการที่ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศไทย ภายใต้กลไกการพัฒนาที่สะอาด